

УДК 355.231

DOI [HTTPS://DOI.ORG/10.33989/2075-146X.2024.34.318102](https://doi.org/10.33989/2075-146X.2024.34.318102)

АНДРІЙ ПЛАКСІН

ORCID: 0000-0002-0370-9256

АРТЕМ КУРБАТОВ

ORCID: 0000-0003-1674-9588

Київський інститут Національної гвардії України, м. Київ

КОНТЕКСТНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ НГУ ДО ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ В УМОВАХ ВИЩОГО ВІЙСЬКОВОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

У статті на основі аналізу наукових джерел охарактеризовано сутність, зміст та методи контекстної професійної підготовки майбутніх фахівців для підрозділів Національної гвардії України в умовах вищого військового навчального закладу.

З'ясовано, що у працях науковців контекстна підготовка розглядається в термінах «контекстна освіта» (викладання) і «контекстне навчання» (учіння). Визначено, що важливими характеристиками контекстного підходу є забезпечення міждисциплінарних зв'язків у процесі підготовки; проблемність змісту навчання; використання контекстів майбутньої професійної діяльності, а саме набуття здатності розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у ході виконання службово-бойових (бойових) завдань.

Встановлено, що контекст є найважливішим компонентом таких навчальних підходів: проблемно орієнтованого навчання, кооперативного навчання, проектного навчання та навчання на базі військових підрозділів.

Обґрунтовано інтегративний образ випускника-офіцера, де мета, зміст і результати навчання сприймаються комплексно з урахуванням змін у професійній діяльності та спрямовані на формування його інтегральної компетентності.

Ключові слова: *контекст, контекстний підхід, професійна підготовка, майбутні офіцери, бойові дії, військові навчальні заклади.*

Постановка проблеми. У сучасній системі професійної підготовки військових фахівців контекстний підхід є основою, яка дозволяє врахувати як потреби здобувачів вищої освіти, так і науково-педагогічних працівників та стейкхолдерів і найбільш повно і якісно підготувати майбутніх фахівців до реальних ситуацій професійної діяльності в умовах вищого військового навчального закладу.

Важливою характеристикою контекстного підходу до процесу підготовки є те, що він базується на застосуванні міждисциплінарного навчання, навчання на основі проблем і використанні зовнішніх контекстів для навчання. Застосовуючи контекстний підхід у вивченні різних навчальних дисциплін, здобувачі вищої освіти отримують реальну перспективу використання набутих компетенцій, оскільки бачать доцільність і необхідність знань і навичок у повсякчасних або майбутніх ситуаціях професійної діяльності.

У науковій літературі розгляд проблеми контекстної підготовки пов'язується з аналізом низки родових понять, як-от: контекст, професійні контексти, контекстний підхід, контекстне навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Технологія контекстного навчання у практиці професійної підготовки майбутніх фахівців розробляється вітчизняними (Н. Дем'яненко, В. Желанова, О. Шапран та ін.) та зарубіжними науковцями (Е. Байкер, Р. Бернс, В. Візлер, М. Девлін, та ін.).

Дослідники визначають специфіку, зміст, форми, методи, засоби контекстного навчання здобувачів вищої освіти, обґрунтовують підходи до його ефективного використання.

Метою статті визначаємо з'ясувати підходи до розуміння сутності, змісту та методів контекстної підготовки майбутніх військових фахівців в умовах вищого військового навчального закладу.

Виклад основного матеріалу. Сучасний стан військової освіти характеризується тим, що перебуває в стані постійного розвитку та загострює спільні для колективів вищих військових навчальних закладів освіти проблеми підготовки майбутніх військових фахівців. Трансформується мета військової освіти, змінюються орієнтири освітніх процесів – актуалізується їх неперервність, саморозвиток особистості. Ключовими визначаються орієнтувально-організаційні, індивідуально-творчі функції викладачів у загальному спрямуванні на професійно орієнтовані, контекстні вміння й компетентності.

Підготовка майбутнього командира підрозділу потребує особливої організації освітнього процесу, де пріоритетним повинно бути не трансляція навчального матеріалу, а спільне з викладачем набуття знань. Підготовка майбутнього військового фахівця повинна акцентуватися на способі мислення, на вмінні

займати власну позицію. Не аби якого значення набуває підготовка до непередбачуваних ситуацій. Актуальним залишається збереження власної індивідуальності та безперервний саморозвиток.

Контекстний підхід у підготовці військових фахівців в умовах вищого військового навчального закладу передбачає різноманітне використання поняття контексту. Контекст виступає як обов'язкова умова усвідомлення впливу змісту професійної діяльності, зокрема майбутнього командира підрозділу на процес і результати власної освітньої діяльності.

Поняття «контекст» слід розглядати як цілісне утворення між внутрішніми і зовнішніми чинниками та між діяльністю і поведінкою особистості. Реалізація контекстного підходу має сприйматися як процес впливу на сприйняття, розуміння і перетворення конкретної ситуації власне особистістю (Капінус, 2019).

Контекстний підхід має на меті сформувані певні очікування та їх усвідомлену інтерпретацію, розробити певний план досягнення цілей перед його практичною реалізацією. Контекстний підхід передбачає збір всієї можливої контекстної інформації від історичних подій минулого до гіпотетичних подій у майбутньому задля коректного усвідомлення теперішнього. Використання контексту зумовлює появу цілеспрямованої поведінки, що є необхідністю у підготовці військових фахівців (Капінус, 2019).

Сучасний освітній процес потребує посилення практичного, міжпредметного та прикладного аспектів, що на нашу думку можна досягти за рахунок перезавантаження змісту навчальних дисциплін від «декларативних» знань (знати «що») до процедурних (знати «для чого і чому»).

Освітній процес має бути наповненим різноманітними контекстами, що уможливить повноцінну реалізацію військового фахівця. Різноманітність контекстів має стосуватися всіх сфер діяльності військових фахівців, від особистої до професійної. Контекстний підхід в освітньому процесі вищого військового навчального закладу має активувати особистісне включення майбутніх військових фахівців у процеси пізнання. Усвідомлення того, що обрана професійна діяльність реалізується через цілісну систему при всій її неоднозначності та суперечливості (Капінус, 2019).

Необхідно передбачати включення в процес підготовки проблемних ситуацій та завдань, способи і технології розв'язання яких відповідатимуть профілю майбутньої службово-бойової (бойової) діяльності військового фахівця. Вважаємо, що такі зміни в підготовці дозволять набувати організаторського, управлінського та комунікативного досвіду.

Таким чином, сьогодні існує потреба в контекстно-професійній моделі підготовки майбутнього військового фахівця в умовах вищого військового навчального закладу – сукупності відповідних умов, засобів, методів та технологій навчання (див. рис. 1).

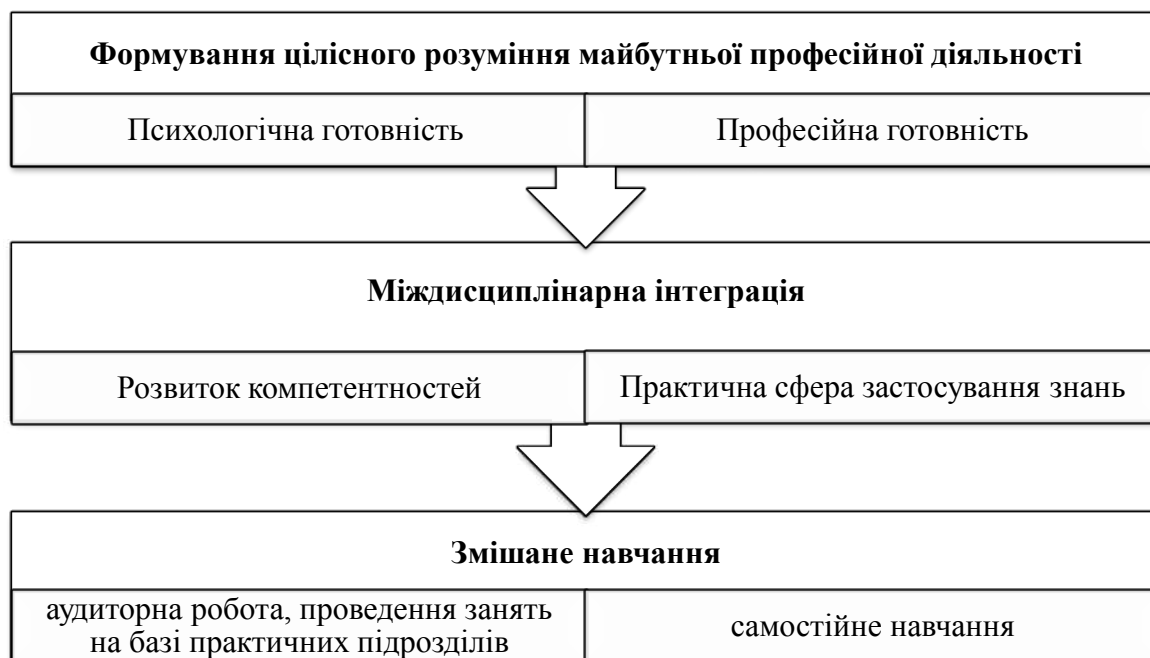

Рис. 1. Синтез умов в контекстно-професійній моделі підготовки майбутнього військового фахівця в умовах вищого військового навчального закладу

Модель повинна синтезувати такі основні умови:

- формування цілісного розуміння майбутньої професійної діяльності;
- міждисциплінарна інтеграція;

- змішане навчання.

Формування цілісного розуміння майбутньої професійної діяльності передбачає формування психологічної та професійної готовності до професії військового (Колосович, 2018).

Наступна умова, міждисциплінарна інтеграція, покликана активізувати систематичне використання практичних завдань, які зможуть враховувати ситуації міждисциплінарного застосування знань задля формування необхідних компетентностей та створення умов для їх імплементації. Міждисциплінарна інтеграція передбачає використання навчання на основі формулювання певної задачі із постійним використанням зовнішніх контекстів. Змішане навчання, має передбачати аудиторну роботу, проведення занять на базі практичних підрозділів та самостійне навчання майбутнього військового фахівця в умовах вищого військового навчального закладу.

Враховуючи вищеописані умови, вважаємо за необхідне акцентувати увагу на перевагах контекстного підходу навчання майбутнього військового фахівця в умовах вищого військового навчального закладу, як: використання діяльнісного підходу задля формування діяльнісної позиції майбутнього військового фахівця; опанування професійним знанням у процесі аналізу і синтезу отриманої інформації; можливості моделювання різних професійних задач, різноманітне поєднання форм роботи, набуття досвіду на основі вмілого використання отриманої інформації; спрямованість освітнього процесу вищого військового навчального закладу на особистість та індивідуальність майбутнього військового фахівця в умовах, забезпечення суб'єкт-суб'єктної взаємодії (Марченков, 2021).

Відповідно до виокремлених переваг, контекстне навчання постає як найбільш ефективний спосіб формування у майбутнього військового фахівця відповідного потенціалу та здатності до вирішення необхідних професійних задач, у ході якого змінюється акцент з навчальної діяльності на професійну.

Впровадження такого типу навчання сприятиме підвищенню мотивації здобувачів вищої освіти до навчання та контролю з боку викладацького складу за результатами навчання та за обсягами отриманих знань здобувачами вищої освіти. Відповідно, можемо говорити про створення інтегративного образу випускника вищого військового навчального закладу, де мета, зміст і результати навчання сприймаються комплексно з урахуванням динамічних змін у майбутній професійній діяльності та спрямовані на формування широкого спектру військово-професійних та військово-спеціальних компетентностей.

Набуті компетентності забезпечують результативність розв'язання військово-професійних завдань та базуються на таких актуальних для вищого військового навчального закладу напрямках:

1) оновлення змісту військово-спеціальних дисциплін, реорганізація практичного навчання з урахуванням сучасних вимог до майбутньої професійної діяльності військових фахівців (контекстне навчання) та структури їх компетентностей;

2) діяльнісне освоєння змісту військової освіти через активні (інтерактивні) форми і методи навчання, проблемні, новітні методики, кредитно-модульну систему навчання на основі комплексного методичного й інформаційного забезпечення освітнього процесу;

3) розширення обсягу керованої самостійної роботи здобувачів вищої освіти, забезпеченої відповідним методичним та інформаційним супроводом [9, с. 81-86];

4) моніторинг процесу спеціальної підготовки майбутнього військового фахівця.

У зазначених умовах основною вимогою до організації підготовки військового фахівця виступає її реалізація через змістово-технологічну інтеграцію загальнопрофесійної, військово-професійної, військово-спеціальної складової та позааудиторної соціально значущої діяльності майбутніх військових фахівців.

При цьому аналіз і осмислення засвоєваних явищ, процесів, цінностей розглядаються як засіб їхнього самовизначення і самовдосконалення через критичне мислення, готовність до прийняття нестандартних, креативних рішень та сформовану проактивну позицію.

Окрім переваг контекстного навчання майбутніх військових фахівців, варто наголосити на необхідності перетворення освітнього середовища вищого військового навчального закладу України у контекстне середовище, особливо зараз в умовах війни. В означеному середовищі має постійно бути присутньою імітація, як базовий метод навчання майбутнього військового фахівця в умовах вищого військового навчального закладу. Використання методу імітації взаємопов'язане з методом моделювання, так як передбачає імітацію майбутньої професійної діяльності курсантів у якості військових фахівців чи офіцерів через запропоновану задачу військово-професійної діяльності (Мельниченко, Овчинник, Гудаль, 2002).

Враховуючи переваги контекстного підходу до освітнього процесу майбутніх військових фахівців, виокремимо роль контекстного освітнього середовища вищого військового навчального закладу України. Контекстне освітнє середовище вищого військового навчального закладу має забезпечити якісну підготовку у певних блоках, як: навчальний та військово-професійний. Контекстне освітнє середовище більш активно буде реалізоване у другому блоці, військово-професійному. Означений блок передбачає створення спеціальних умов задля відповідної військово-професійної діяльності майбутнього військового фахівця. Контекстне освітнє середовище має поєднати у собі два важливих практичних елемента (*див. рис.*

2), як: виконання обов'язків здобувача вищого військового навчального закладу та виконання обов'язків військового фахівця.

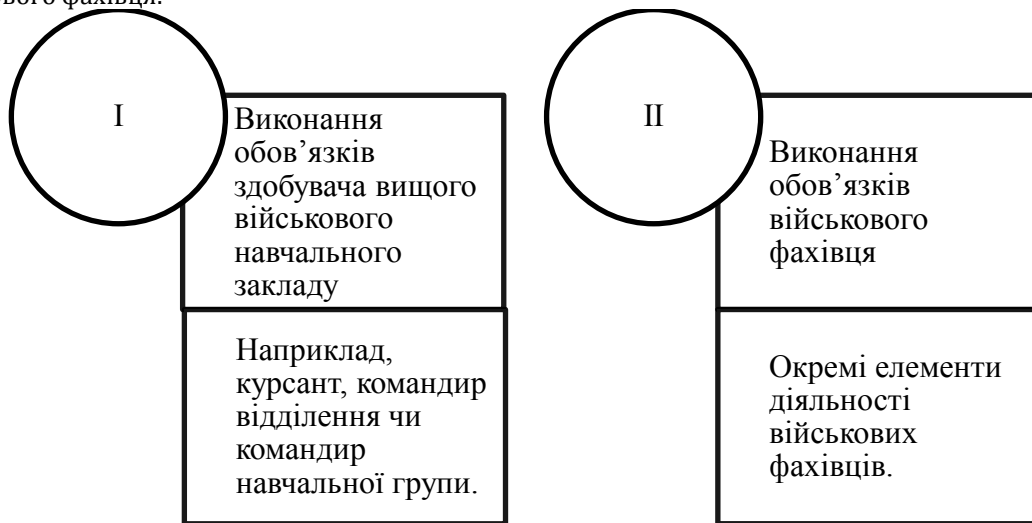

Рис. 2. Практичні елементи контекстного освітнього середовища вищого військового навчального закладу

Виконання обов'язків здобувача вищого військового навчального закладу передбачає, що здобувач вищої освіти, як майбутній військовий фахівець поєднає в контекстному освітньому середовищі виконання обов'язків військової служби відповідно до посади курсант, командир відділення чи командир навчальної групи тощо). Виконання обов'язків військового фахівця передбачає виконання окремих елементів функціональних обов'язків військових фахівців відповідно до обраної професії та статусу його призначення.

Фундаментальним у контекстному освітньому середовищі вищого військового навчального закладу є поєднання проблемно-орієнтованого навчання, кооперативного навчання, проектного навчання та навчання на базі військових підрозділів. Кожен з означених методів націлений на відповідний результат, а саме:

- 1) формування цілей і орієнтирів військово-професійної підготовки;
- 2) поєднання в освітньому процесі вищого військового навчального закладу трьох основних блоків: освітній, науково-дослідний, військово-службовий;
- 3) соціальна значущість ряду професій у військовій галузі;
- 4) вмотивованість на професійну діяльність майбутніх військових фахівців;
- 5) саморозвиток та самореалізація майбутнього військового фахівця.

Виокремимо те, що контекстне освітнє середовище вищого військового навчального закладу має бути створене на основі суб'єкт-суб'єктної взаємодії. Означений вид взаємодії передбачає постійну комунікацію між суб'єктами освітнього процесу. У свою чергу, постійна комунікація між суб'єктами освітнього процесу у вищому військовому навчальному закладі України має бути розрахованою на формування суб'єктного простору особистості майбутнього військового фахівця як основи його професійної суб'єктності (Приходько, 2022) (див рис. 3).

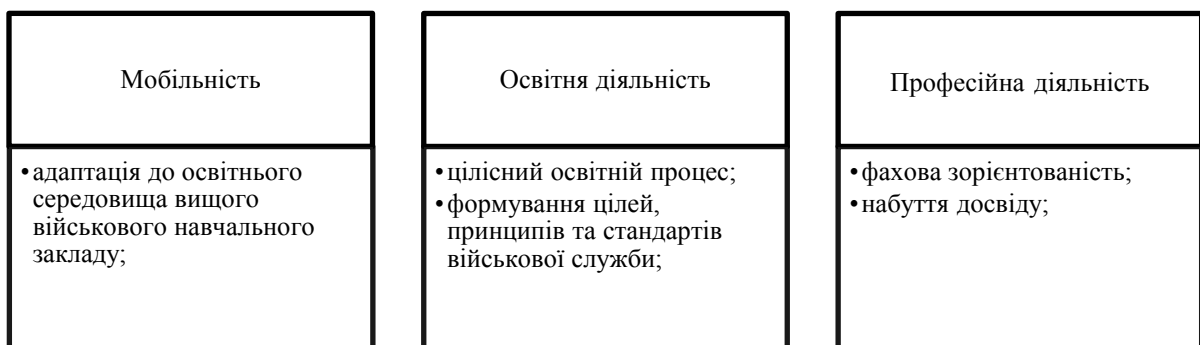

Рис. 3. Професійна суб'єктність у контекстному освітньому середовищі вищого військового навчального закладу

Мобільність передбачає швидку та якісну адаптацію до освітнього середовища вищого військового навчального закладу. Означений елемент враховує особливості освітнього процесу та первинної військово-професійної діяльності. Контекстний підхід у даному елементі реалізується поєднанням особливостей освітнього процесу та первинної військово-професійної діяльності на рівні націленості на результат.

Контекстний підхід у елементі «освітня діяльність» реалізується наявністю цілісного освітнього процесу у ході якого у майбутніх військових фахівців формуються особливе світосприйняття: повага до обраної професії, перенесення акценту на професійні інтереси, зароджуються основи професійних компетентностей. Контекстний підхід у елементі «професійна діяльність» характеризується розумінням і усвідомленням обраної професійної діяльності. Означений елемент реалізується фахово орієнтованим освітнім процесом (виконання обов'язків військових фахівців, стажування на офіцерських посадах тощо).

Елемент «професійна діяльність» є останнім у підготовці військових фахівців в умовах вищого військового навчального закладу, саме тому спостерігається активний аналіз норм, правил та формування власної позиції до них майбутніми військовими фахівцями. В означеному елементі переноситься акцент на професійну діяльність, яка потребує колегіальної роботи (співпраці при необхідності) і постійної комунікації. Реалізація елементу «професійна діяльність» шляхом контекстного підходу покликана спрямувати майбутнього військового фахівця на реалізацію власних психічних, особистісних ресурсів для розв'язання завдань військової служби, прагнення до самореалізації та самоактуалізації.

Висновки. Освітній процес у вищому військовому навчальному закладі потребує змін та осучаснення задля підготовки військових фахівців кращої якості. Краща якість вищої військової освіти стане можливою через актуальне виокремлення умов встановлення суб'єкт-суб'єктних взаємин між педагогами та курсантами в освітньому процесі, як необхідної передумови актуалізації лідерської поведінки майбутніх військових фахівців та їх діяльності як майбутніх офіцерів (Марценківський, 2020).

Саме тому виникає необхідність у переосмисленні теоретичних, методологічних і методичних основ формування затребуваних компетентності майбутніх військових фахівців в умовах вищого військового навчального закладу. Перегляд необхідних ідей потребує їх теоретичного обґрунтування на основі гуманістичної парадигми вітчизняної системи військової освіти. Гуманістична парадигма базується на визнанні суб'єктності здобувача вищого військового навчального закладу, на його сприйнятті індивідуальності, орієнтуванні на потенційні здатності в умовах військово-професійної освіти й самореалізації в подальшій військовій службі.

Контекстний підхід у підготовці військових фахівців в умовах вищого військового навчального закладу надає таку можливість через інтеграцію різноманітних баз знань, аналіз сучасного бойового досвіду ведення операцій, вивчення процедур планування та ухвалення військових рішень за певними стандартами. Контекстний підхід у підготовці військових фахівців в умовах вищого військового навчального закладу є інноваційною технологією навчання, яка передбачає використання імітаційних технік, елементів моделювання та практику застосування видів, родів військ (сил), іноземні мови й підтримання навичок їх володіння. Лише правильно організований контекстний підхід в умовах вищого військового навчального закладу допоможе усвідомити необхідність самореалізації та самоактуалізації майбутніх військових фахівців.

Аналізуючи особливості освітнього процесу і професійної підготовки у вищому військовому навчальному закладі, серед складових частин контекстного підходу, ми виокремлюємо як найбільш доцільні для використання, такі як: створення контекстного освітнього середовища вищого військового навчального закладу, імітована військова діяльність й аналіз змодельованих проблемних ситуацій військово-професійного спрямування.

Контекстний підхід у підготовці майбутніх військових фахівців передбачає постійну комунікацію суб'єктів освітнього процесу у формі діалогу. Діалогічне спілкування з елементами моделювання майбутньої професійної діяльності потребує постійного зворотного зв'язку між викладачем і здобувачем вищого військового навчального закладу. Контекстний підхід у досліджуваному нами руслі формує готовність майбутніх військових фахівців до прийняття усвідомлених рішень у різних сферах професійної діяльності. Зі сторони майбутнього військового фахівця, контекстний підхід у його підготовці збільшує його особисту активність у пізнанні та ініціативність у варіативності розв'язання нестандартних, професійних задач, що є базою формування майбутнього офіцера.

Контекстний підхід у підготовці майбутніх військових фахівців в умовах вищого військового навчального закладу покликаний сформувати навички успішного вирішення задач військово-професійної підготовки майбутніх військових фахівців шляхом опанування ними на достатньому рівні теорії та методики й шляхом наповнення професійного знання сучасним гуманістичним і водночас контекстним змістом задля своєчасного вирішення необхідних у військовій діяльності задач.

Контекстне освітнє середовище вищого військового навчального закладу має будувати освітній процес на основі суб'єктно-діяльнісних і контекстних методик і технологій навчання, враховувати принципи гуманізації, гуманітаризації та демократизації освітнього процесу.

У свою чергу, контекстне освітнє середовище вищого військового навчального закладу уможливить формування освітньо-професійної суб'єктності майбутнього військового фахівця шляхом встановлення суб'єкт-суб'єктних взаємин між усіма учасниками освітнього процесу (Капінус, 2020). Контекстний підхід уможливорює використання інноваційних методик і технологій навчання, виховання та психологічної підготовки, опрацювання сучасної суб'єктно-діяльної моделі формування лідерської компетентності у вищому військовому навчальному закладі.

Сьогодні є досить актуальним створення єдиної та інтегрованої системи військової освіти, яка змогла б функціонувати в межах трьох ракурсів: вища освіта, професійна військова освіта й підвищення кваліфікації. Саме контекстний підхід у підготовці майбутнього військового фахівця в умовах вищого військового навчального закладу допоможе зробити значний крок до формування міцного підґрунтя набуття взаємо сумісності зі збройними силами держав-членів НАТО та структурами Альянсу, професіоналізації сил оборони та трансформації системи кадрового менеджменту (Приходько, 2017).

Отже, бажана якість військової освіти дозволяє нам стверджувати, що контекстний підхід є перспективою підготовки фахівців військових спеціальностей. Сформоване контекстне освітнє середовище вищого військового навчального закладу уможливить модернізацію системи військової освіти, оновлення навчально-матеріальної бази освітнього процесу шляхом отримання навчальних зразків нової військової техніки та озброєння, оновлення освітніх програм, збільшення обсягу часу на практичні заняття, зміну парадигми в освітній роботі у вищому військовому навчальному закладі, перенесення актуальності на формування психологічних та професійних якостей військового фахівця, зокрема, лідерства, особистісної ціннісно-мотиваційної системи, розвинених вольових та інтелектуальних якостей, комунікативних навичок тощо.

Список використаних джерел

- Дем'яненко, Н. (2011). Самостійна робота магістрантів в умовах модульного навчання: організація і управління. *Вища освіта України*, 3, 1, 81-86.
- Капінус, О. С. (2019). Контекстний підхід до формування професійної суб'єктності майбутніх офіцерів Збройних Сил України. *Інноваційна педагогіка*, 18, 1, 191-194.
- Капінус, О. С. (2020). *Методологія, теорія і методика формування професійної суб'єктності майбутніх офіцерів Збройних сил України*: монографія. Житомир: Вид. О. О. Євенок.
- Колосович, О. С. (2018). *Психологія взаємодії у військово-професійному середовищі*: монографія. Львів: ЛьвДУВС.
- Марценківський, В., Камалов, Є., Клонцак, М. (2020). Оцінювання ефективності функціонування військових навчальних підрозділів у системі підготовки офіцерів запасу. *Військова освіта*, 2 (42), 174-185.
- Марченков, С. М. (2021). *Формування інформаційно-аналітичної компетентності майбутніх офіцерів у процесі фахової підготовки*. (Дис. канд. пед. наук). Житомир.
- Мельниченко, С., Овчинник, В., Гудаль, С. (2002). Перспективи підготовки фахівців військових спеціальностей у системі ВВНЗ. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Педагогічні науки*, 3, 39-45. DOI: <https://doi.org/10.31651/2524-2660-2022-3-39-45>
- Приходько, Ю. (2022). Актуальні проблеми трансформації стану та якості системи вищої військової освіти. *Військова освіта*, 1 (45), 179-196. DOI: <https://doi.org/10.33099/2617-1783/2022-45/179-196>
- Приходько, Ю. (2017). Підготовка військових фахівців у провідних країнах світу: основоположні засади та тенденції. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, 3 (67), 285-299.

References

- Dem'ianenko, N. (2011). Samostiina robota mahistrantiv v umovakh modulnoho navchannia: orhanizatsiia i upravlinnia [Independent work of master's students in the conditions of modular training: organization and management]. *Vyshcha osvita Ukrainy [Higher education of Ukraine]*, 3, 1, 81-86 [in Ukrainian].
- Kapinus, O. S. (2019). Kontekstnyi pidkhid do formuvannia profesiinoi subiektnosti maibutnikh ofitseriv Zbroinykh Syl Ukrainy [A contextual approach to the formation of professional subjectivity of future officers of the Armed Forces of Ukraine]. *Innovatsiina pedahohika [Innovative pedagogy]*, 18, 1, 191-194 [in Ukrainian].
- Kapinus, O. S. (2020). *Metodolohiia, teoriia i metodyka formuvannia profesiinoi subiektnosti maibutnikh ofitseriv Zbroinykh syl Ukrainy [Methodology, theory and methods of formation of professional subjectivity of future officers of the Armed Forces of Ukraine]*: monohrafiia. Zhytomyr: Vyd. O. O. Yevenok [in Ukrainian].
- Kolosovych, O. S. (2018). *Psykhologhiia vzaiemodii u viiskovo-profesiinomu sere dovishchi [Psychology of interaction in the military-professional environment]*: monohrafiia. Lviv: LvDUVS [in Ukrainian].

- Martsenkivskiy, V., Kamalov, Ye., & Klontsak, M. (2020). Otsiniuvannia efektyvnosti funktsionuvannia viiskovykh navchalnykh pidrozdiliv u systemi pidhotovky ofitseriv zapasu [Evaluation of the effectiveness of the functioning of military training units in the reserve officer training system]. *Viiskova osvita [Military education]*, 2 (42), 174-185 [in Ukrainian].
- Marchenkov, S. M. (2021). *Formuvannia informatsiino-analitychnoi kompetentnosti maibutnikh ofitseriv u protsesi fakhovoi pidhotovky [Formation of informational and analytical competence of future officers in the process of professional training]*. (PhD diss.). Zhytomyr [in Ukrainian].
- Melnychenko, S., Ovchynnyk, V., & Hudal, S. (2002). Perspektyvy pidhotovky fakhivtsiv viiskovykh spetsialnostei u systemi VVNZ [Prospects for the training of specialists in military specialties in the system of higher educational institutions]. *Visnyk Cherkaskoho natsionalnoho universytetu imeni Bohdana Khmelnytskoho. Pedahohichni nauky [Bulletin of the Cherkasy National University named after Bohdan Khmelnytskyi. Pedagogical sciences]*, 3, 39-45. DOI: <https://doi.org/10.31651/2524-2660-2022-3-39-45> [in Ukrainian].
- Prykhodko, Yu. (2022). Aktualni problemy transformatsii stanu ta yakosti systemy vyshchoi viiskovoi osvity [Actual problems of transformation of the state and quality of the system of higher military education]. *Viiskova osvita [Military education]*, 1 (45), 176-196. DOI: <https://doi.org/10.33099/2617-1783/2022-45/179-196> [in Ukrainian].
- Prykhodko, Yu. (2017). Pidhotovka viiskovykh fakhivtsiv u providnykh krainakh svitu: osnovopolozhni zasady ta tendentsii [Training of military specialists in the leading countries of the world: basic principles and trends]. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnologii [Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies]*, 3 (67), 285-299 [in Ukrainian].

PLAKSIN A., KURBATOV A.

Kyiv Institute of the National Guard of Ukraine, Kyiv, Ukraine

CONTEXTUAL APPROACH IN PREPARING FUTURE NSU OFFICERS FOR COMBAT OPERATIONS IN A HIGHER MILITARY EDUCATIONAL INSTITUTION

The article, based on the analysis of scientific sources, characterizes the essence, content and methods of contextual professional training of future specialists of the National Guard of Ukraine units in the conditions of a higher military educational institution.

It was found that in the works of scientists, contextual training is considered in terms of "contextual education" (teaching) and "contextual training" (learning). It was determined that important characteristics of the contextual approach are ensuring interdisciplinary connections in the training process; problematic content of training; use of contexts of future professional activity, namely, acquiring the ability to solve complex specialized tasks and practical problems in the course of performing service and combat (combat) tasks.

It was established that the context is the most important component of such educational approaches: problem-oriented learning, cooperative learning, project-based learning and training on the basis of military units.

An integrative image of a graduate officer is substantiated, where the goal, content and results of training are perceived in a comprehensive manner, taking into account changes in professional activity and are aimed at forming his integral competence.

Today it is necessary to create a unified and integrated system of military lighting that could function between three angles: lighting, professional military lighting and advancement of qualifications. The very contextual approach in the preparation of the upcoming military leader in the minds of the great military initial pledge will help to create a significant amount of time before the formation of the military subterranean forces is formed. NATO member states and Alliance structures, professionalization of defense forces and transformation of the personnel management system (Prykhodko, 2017).

However, the richness of military coverage allows us to confirm that the contextual approach is the prospect of training military facilitators. The contextual illumination of the central part of the military initial foundation has been formed to facilitate the modernization of the military illumination system, the updating of the initial material base of the illumination process in the way of removing the initial signs of the new US technology and upgrades, updating lighting programs, increasing the amount of time spent on practical activities, a paradigm shift in lighting work for the great military Initially, the transfer of relevance to the formation of psychological and professional the strengths of the military leader, zokrem, leadership, a special value-motivation system, advanced volitional and intellectual strengths, communication skills, etc.

Key words: *context, contextual approach, professional training, future officers, combat operations, military educational institutions.*

Стаття надійшла до редакції 13.09.2024 р.